

ההברל הקטן

דין: אני מרגיש טוב בממשלה * אין אנשים ומצבים אלא רק דמויים * ההודאה במתן שירותים ברמה נמוכה

דין: יחי

ההברל הקטן

בשבוע שעבר שפבר העניק שררה-החוק משה דין ראיונות ענקיים לשני עיתונים: מעריב וידיעות אחרונות. סביר להניח כי דין התראיין בהפרש של כמה ימים בין עיתון לעיתון, שכן אחרת אין להסביר את ההבדלים והסתירות בתשובותיו לשאלות זהות, בעיתונים השונים.

וכך אמר דין על ההבדלים בין בן-גוריון לבין בגין: "לדיעות": "בגין אינו בייגני", "מעריב": "כישור המנהיגות של מנחם בגין אינו נופל מכישור המנהיגות של דוד בן-גוריון".

על הרגשתו כשר בממשלה: "למעריב": "אני מרגיש טוב בממשלה", "לדיעות": "אני מעדיף את (אורח החיים) הקודם. כתיבה, הסתובבות בעולם היהודי, והרי צארת. זה מצא חן בעיניו".

על היותו מיספר 2 בממשלה: "למעריב": "בנושאים שאני מטפל בהם בי בממשלה, נושאי החוק, אין מעלי אלא ראשי-הממשלה... בענייני מדיניות החוץ נכון הוא שאני, כלשונו, מס. 2, אבל רק בשטח הספציפי הזה", "לדיעות": "תפלה לי על הביטוי באנגלית: 'אי קדימס קירי לס' אם אני מס. 18 או מס. 2". על אפשרות של מגעים בין ארה"ב לאש"ף: "לדיעות": "מגע עם אש"ף זה עניינם שלהם", "מעריב": "אם אמנם תנהל ארה"ב מגעים ושיחות עם אש"ף ותנסה להיכר עמו, פירוש הדבר כי ארה"ב אינה עומדת בהתחייבויות שנתנה לישראל בעניין שהוא חשוב לנו מאוד... זהו צעד חמור מאד, הפוגע באמונתה של ארה"ב ועל כך אני מצטער ומתקומם".

על התוצאות האפשריות של שיחות שר-החוק הישראלי והעבריים בספטמבר: "למעריב": "האם ההתקדמות תהיה כזאת שכל הנוגעים בדבר יגידו שהיא מספקת כדי להיוודע בו'נהב - אינני יודע".

לדיעות: "יש אפשרות (בעיקבות השיחות) שוועדת ז'נבה תתרום בלי כל תנאים מראש".

על אנשים ודימויים

המחנך והפובליציסט ס. יזהר מבקש להתווכח עם יוצרי הדימויים של ישראל. בויכוח הציבורי סביב חששת ברעם ואיקרית הירחבו להשתמש ב"דימויים" כגורם בעד הנגד, ויזהר סמילובסקי הוסיף את מהותו של "דימוי", "הדימוי העצמי שלנו שוב ושוב: איזה דימוי עצמי יהיה לישראל? דימוי עיקש, נוקשה ובלתי תי ותרגני או דימוי מופרי נמיש ונכון לתקן ונהינות רצוף וכו' וכו' - דימוי ודימוי - ודימוי עוולות, דימוי של 'ספקות עצמיים' או דימוי של האנשים עצמם ולא רק דימויהם, וכי אין אנשים אלא רק דימויים יש? האם לא קודמת השאלה מה אנחנו עצמנו לפני השאלה איזה דימוי יש לנו? או שמא זו הפילוסופיה של האימפרטריה הלאומית: כי אין אנשים ואין מצבים אלא יש רק דימויים, ואין בעולם שום 'אני עצמי' אלא דימוי עצמי בלבד?

"דימוי שרימוי המתחיל קיום נוח יותר למתכננים. מפני שדימוי אפשר לשחק ולהתעלל בלי שהוא יצטק. ולא כן באנשים חיים שקושיים להם דברים וגם מפני שאת הדימוי אפשר לשנות לפי צורכי הקונה או המוכר, או 'שער החליפין' והאסטרטגיה. אבל, מה אחיה אני עצמי כשר אעשה עוול, ומה אחיה אני כשאנסה לתקן עוול? ומה יהיה מישקלי בעיני עצמי ובעיני חברי, כשאעשה או לא אעשה עוול או צדק, וכשאעשה מעשה נכון או לא-נכון? וכי כמה אנו עוסקים כאן, בנינו נפשות חיות או במכירת דימויים מופשטים ליצוא?"

"כי אם הכל רק דימוי, שמא גם האימפרטריה הלאומית רק דימוי?" (דבר)

מישחקים

הומאניטריים

על התייבטים השונים של החלטה הממשלת להעניק שירותים שווים לתושבי יהודה ושומרון כתוב אריה דיסנצ'יק: "אילו הממשלה היתה מחליטה על צעדים

עם היוודע דבר מותו של הזמר אלכיס פרסקי החלו אנשים שראו אותו להמר עלות זכרונות. סיפר התור יגאל כשן כי נכה בהופעתו של אליל-זמר אחר, תום ג'זל, שהתקיימה בלאס-ווגאס. לפתע נכנס אלביס ל-אולם. הקהל מחא לו כפיים ו-ביקש ממנו שישיר. אלביס סירב ותום ג'זל התנהג בו ואמר: "אתה פוחד מתחרות מה?" אלביס מתא כפיים ל-ג'זל, והסביר כי הוא חתום על חוזה האוסר עליו לשיר קהל שלא במסגרת החוזה. הקהל קיבל את הטיעון. תום ג'זל

משה דין הופיע בתמונת פוטומונטאז' זו בעיתון פופ רמני, שערך משאל בינלאומי על יחסם של אישים מפורסמים למוסיקת-פופ. עורכי העיתון טילפנו, לדבריהם, ל"שועל המידבר" הישראלי בחוש אפרייל. הם שאלו: "מהי המור סיקה החביבה עליך במיוחד?" השב דין: "סליחה, אין לי זמן. אמבטיה, קולה של אשה". רחל דין: "אחד מחביביו הוא ג'ורג' גרשווין, אבל אולי מוטב שתדברו עם בעלי". אחרי הפצרה חוזרת, עלה דין שוב על הקו. "האלו! ובכן, אני מעדיף מוסיקה קלאסית, בייחוד את, אופרה בגרוש". האם מקשיב דין לפעמים גם למוסיקת-רוק? "כימעט שלא, רק לכמה להקות מקומיות, כאן בת"א".

נתן הופעה, וכשזו הסתיימה התרומם המסך ובמקום תום ג'זל השתחווה לפני הקהל אלביס פרסקי בעצמו.

כוכבת הקולנוע הזמר דליה לביא התעתדה להי-בשא לארוסה צ'אק גאנז לפני כשבועיים. אולם מותו הפיזיולוגי של אחיה יוסי לוינבוק דחה את תוכניתו. תיה, אחרי השיבועה טסה דליה בחזרה ללוס-אנג'לס. שם ציפו לה ארוסה שהוא אלמן, שני לדיה חשני ילדי. לדיה היכי תה עד תום שלושים ימי הי אבל על אחיה ונישאה לגאנז בשבת האחרונה. היו אלה נישואים ברביעית של דליה ונישואים בשנייה של גאנז ש-הוא מילונר יהודי ואחד הר תורמים הגדולים למגבית הי יהודית בארצות-הברית.

הזמר ישראל גור-יון החזר הורה של צמד הדודאים הפך אב באה בפעם השנייה. אשתו ביקי לדה לו

בני-ביצוע, כגון איור העסקת ילדים בעבודה, הנהגת רמת-שכר אחידה גם צעירים אלה קשה יהיה לבצעם אך ככל זאת ניתן לעשות זאת. אך המדיניות שעליה הכריזה הממשלה תדרוש תקציבי-יעקף וזוה אדם אשר אינם נמצא ככלל, אפילו ביישובים ישראלים.

"כדי להניע רופאים לעבור ליישובים-ספר ניתן להם תמכיות-שכר והנחות-מס - אך לא תמך נמצא הרופאים שהיו מוכנים להתמקם באזורי-ספר.

"ההכרזה הממשלתית נראית, איפוא, מהצר המעשי והביצועי - כשיר-מיזמר לעתיד וכמה קום לעורר שביעות רצון אצל האיכולוסיה הני געת בדבר, עוררה רק חשדות. דיברי ההרגעה, כי זהו מדיניות מבוססת על יסודות הימנטיס-א-ריים ומורסיים וביצועה יימשך הרבה-הרבה זמן - רק מפליטים את הצד המדיני וההצדתי של ההחלטה, ובמקום להרגיע רק מגבירים את החשדות של אלה, אשר בלי שיתוף הפעולה שלהם לא תצליח מדיניות זו, גם אם יימצא הכספים לביצועה.

"כלפי פנים נראית המדיניות המצהרת של הממשלה כחריזה ויצאית-דופן, על רקע הקיצוצים הדראסטיים שנעשו בתקציב המדינה. כלפי חוץ - קיימת סמיכות פרשיות בולטת בין סיום ביקור של סירוס ואנס כמזרח התיכון ובין החלטת הממשלה.

"שנים על שנים מתייעים הערבים בארגון הבריאות העולמי על קיסוח האוכלוסיה הערבית ועל רמת השירותים הנמוכה הניתנת להם, ואף מנייסיס ללא כל קושי רוב לגינוי. עכשיו יוכלו להסתמך גם על החלטה שלנו ולטעון כי גם אני מודים שבמשך עשר שנים הגשנו שירותים ברמה נמוכה".

(מעריב)

מוקיון האלוהים

חזרתו בתשובה של הבמאי-ישחוק אורי זוהר הפכה לשיחת היום לא רק בסלונים של ימי-שישי. גם במאמרי הפובליציסטיקה ובעתונות. כל מי שמכבד את עצמו מצא השבוע לבסוף להגיב על דרכו של אורי זוהר אל האלוהים. בין אלה היה גם הבמאי גיורא מנור שכתב:

"כמעט שנים הורגנו לראות באורי זוהר שופדי הצר, המעז לעשות דברים 'נוראים', שלא היונו מרשים למושהו אחר. עתה נעשה שופדי-החצר למוקיון-אלוהים ומפגין את השינוי שחל בו באהרה ורזותנות שהרגל בה בהופעתו הבידורי-ריות... אני בטוח (כמעט) שאורי זוהר מתכוון ברצינות לכל הברבים שהוא עושה אבל זה טבעם של קומיקאים אמתיים, שכל דבר שהם עושים ברצינות מעורר צחוק.

"בנישה זו אין אורי זוהר יוצא-דופן (הוא פשוט מפורסם יותר מאנשים אחרים של אלוהים). מבכש התעמולה הדתית מסוף להתנגל עלינו עד שיה נראה לנו מבטע בדבר טבעי... הופעתו של אורי זוהר ברמתו החדשה של הוכש כיסה יש בה תועלת לאפיקורסים - קשה לקחת אותה ברצינות. זה גורלם של מוקיונים: גם כאשר עניניהם זיל-גות המעות של אמת, צחקים המסתכלים עליהם". (חזותם. על השומר)

בסוקי העבות

רחל דין: "יש לי רעיון טוב: לערוך את שיחות ז'נבה באמבטיה. כאשר כל הצדדים יהיו חשופים, ללא בגד, לא ניתן יהיה להבחין בין יהודי לערבי - ואז בוודאי יגיעו עד מהרה להסכם."

מפכ"ל המישטרה, רנ"צ חיים תכו-רי, על הפשע המאורגן: "אין לנו שום פחד טראומטי מפני המושג הזה. בארץ פשוט אין לו שום משמעות."

ח"כ אברהם מלמד: "עד היום אני מכיר רק אופוזיציה אחת: זו של אברהם מלמד."

ח"כ חייקה גרוסמן: "אם הכישלון של ממשלת הליכוד יהיה כישלון וחל, הוא יעלה במחיר יקר."

העיתונאי דניאל בלוך: "במפד"ל מתלוצצים שאחרי מותו של היושב-ראש מאו גותרו רק שני ראשי מפלגות ותיקים בעולם: טיטו וברג".

הפסל יגאל תומרקין על דתיותו של אורי זוהר: "בשם האלהים נשפך יותר דם מאשר בשם כל גורם אחר."